

ARCHEOLOGIENOTA
SCHOTEN SCHIJNPARKLAAN
PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

FODIO
Turnhoutsebaan 277
B-2110 Wijnegem

Marleen Arckens
Jan De Beenhouwer

Inhoud

2. Programma van maatregelen	30
2.1 Gemotiveerd advies	30

COLOFON

erkend archeoloog: Marleen Arckens OE/ERK/Archeoloog/2016/00142

auteurs: Marleen Arckens, Jan De Beenhouwer

2. Programma van maatregelen

2.1 Gemotiveerd advies

De eigenaars van de percelen Schijnparklaan 38 en 40 in Schoten willen het perceel met huisnummer 40 verkleinen en het perceel met nummer 38 vergroten. Voor het verleggen van de perceelgrens is een verkavelingsvergunning vereist. De bestaande bebouwing op het te vergroten perceel zal behouden blijven. De oppervlakte die hier in de toekomst mag bebouwd worden bedraagt maximaal 400 m². Er komt op dit perceel 177 m² vergunbare bebouwbare oppervlakte bij na de herkaveling. Het te verkleinen perceel waarop het bestaand woonhuis reeds is afgebroken zal in de toekomst aangeboden worden als bouwgrond. De toekomstige bebouwing mag maximaal 250 m² oppervlakte innemen.

Het doel van het bureauonderzoek was het projectgebied archeologisch te evalueren op basis van de bestaande bronnen en de impact van de geplande werken op eventueel aanwezig archeologisch erfgoed te bepalen.

Het uitgevoerde bureauonderzoek is volledig. Alle relevante beschikbare bronnen werden geraadpleegd. Het onderzoek confronteerde de landschappelijke, bodemkundige, historische en archeologische karakteristieken van het onderzoeksgebied met het historisch gebruik van het terrein sinds het einde van de 18de eeuw met de geplande ontwikkeling.

Ten zuiden van het onderzoeksgebied staat het Kasteel Kijckuit dat voor het eerst vermeld wordt in archiefbronnen uit het midden van de 17de eeuw. Begin 19de eeuw werd het huidige kasteel dat dateert van 1770 grondig verbouwd. Tegelijkertijd werd ten noorden van het kasteel een landschapspark met vijvers aangelegd. Reeds op de topografische kaart van Vandermaelen (1846-1854) is te zien dat een begin gemaakt werd met de omvorming van de oorspronkelijke formele tuin van het kasteel tot een landschapspark. Op de topografische kaart van 1873 maakt ook het onderzoeksgebied deel uit van de tuin van het kasteel. Het is deels bedekt met bomen, deels met verschillende paden die vertrekken vanaf het kasteel. De aanleg van een dergelijke tuin gaat gepaard met graafactiviteiten ten behoeve van het creëren van artificieel reliëf in de tuin. Dat verklaart ook de classificatie van de bodem op de bodemkaart als vergraven grond.

Omwille van de beperkte impact die de in de toekomst vergunbare werken zouden kunnen hebben op eventueel bewaard archeologisch erfgoed en omwille van het historisch gebruik van het onderzoeksgebied als onderdeel van een landschappelijke tuin waardoor de bodem sterk vergraven werd, wordt het potentieel op kennisvermeerdering van het onderzoeksgebied als laag ingeschat. Omwille van het onevenwicht tussen de onderzoeksinspanning en de te verwachten resultaten wordt geen verder onderzoek aanbevolen. Er dient bijgevolg geen programma van maatregelen te worden opgesteld (zie 1.2.4 en 1.2.5).